

РЕШЕНИЕ

№ 6584

гр. София, 31.10.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в публично заседание на 26.09.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **4688** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.156 и следващите от ДОПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма] с[ЕИК] със седалище [населено място], [улица], чрез упълномощен представител - адв. Б., против Ревизионен акт № Р-29002915004277-091-001/08.01.2016г., издаден от М. Х. С., на длъжност началник сектор Ревизии и проверки“ в отдел Контрол при ТД на НАП, ГДО като орган, възложил ревизията, и Р. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при същата дирекция, като ръководител на ревизията, като се иска отмяната на РА в обжалваната част.

РА се обжалва в частта, потвърден с Решение № 511/29.03.2016г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика – С., в която част са определени допълнителни задължения за данък върху доходите на физическите лица и осигурителни вноски, начислени върху изплатени суми на застрахователно дружество за групова застраховка "Живот", които са преценени като доходи на работниците и служителите на дружеството -жалбоподател.

В жалбата и в писмена защита са изложени доводи за материална незаконосъобразност на решението поради противоречието му със закона. Претендира се, че процесните разходи на работодателя за застраховка „Живот са освободени от облагане по чл.42 от ЗДДФЛ във връзка с чл.24, ал.2, т.12 от същия закон, счита за неправилно тълкуването на чл.205 ЗКПО във връзка с чл.24, ал.1 ЗДДФЛ от органите по приходите. Процесните разходи за застраховки били отчетени надлежно от

дружеството – отговора на въпрос 1 от заключението на вещото лице, не превишавали 60 лв. месечно за едно заето лице – отговорите на въпроси 2 и 4 от заключението. По вид застраховката отговаряла на дефиницията по параграф 1, т.14 от ДР на ЗДДФЛ, освен покрити застрахователни рискове, разходът за застраховка имал и спестовен характер, направен изцяло в полза на работниците и служителите. Социалният характер на разхода се доказвал и от дадените писмени обяснения в хода на ревизионното производство от дружеството. Дружеството правело разходи за застраховки като процесните от 2009г. и в предходни ревизионни производства не били установени нарушения на ЗДДФЛ.

Също се твърди необоснованост на изводите в решението на ответника, че в приложното поле на чл.24, ал.2, т.12 от ЗДДФЛ попадали само социалните разходи по чл.208 ЗКПО. Първата разпоредба визирала застраховки, извън тези по чл.208 ЗКПО, което обосновава със специфичните характеристики на застрахователното правоотношение - получаването на застрахователната премия при настъпване на застрахователното събитие от ползвателя на застраховката. Счита за лишено от житейска логика твърдението, че стойността на застрахователната премия би представлявала необлагаем доход на отделния служител само ако всички останали служители са също застраховани.

Твърди се от страна на жалбоподателя, че чл.24, ал.2, т.12 ЗДДФЛ кореспондира и следвало да се тълкува в съответствие с чл.19 от ЗДДФЛ, която предвиждала облекчение за за разходите, извършени за сметка на физическото лице за застраховане и/или доброволно осигуряване, които разходи следвало да бъдат третирани като необлагаеми по отношение на физическите лица. Тези разходи били освободени при извършване на плащането и се облагали при получаване на застрахователното обезщетение. Процесните разходи за застраховка „Живот“ следвало да се третират според жалбоподателя като такива по смисъла на чл.204, т.2, буква а) от ЗКПО и разходи със социален характер, предоставени в натура, такива разходи били и ваучерите за храна – от гледна точка на работодателя, подлежащи на облагане с данък върху разходите, считат се за такива от законодателя, но без да отговарят напълно на понятието „социални разходи“ по параграф 1, т.34 от Допълнителните разпоредби на ЗКПО. В тази връзка се позовава на становище на НАП, изразено в конкретно писмо по зададен въпрос относно тълкуването на последната разпоредба (изх.№24-34-90/29.09.2014г. по отношение на ваучерите за храна, които изрично били определени като социални разходи предоставени в натура). Отделно от това счита, че процесните разходи за застраховка отговаряли на определението за социални разходи в натура. В тази връзка се позовава на решение №7603/31.05.2011г. по адм.д. 14697/2009г. на ВАС постановено в казус за разходи със социален характер - за наем и транспортни разходи, който казус счита за сходен. В случая процесните застраховки изпълнявали изискването за достъпност, тъй като всеки служител, който постъпвал за пръв път на работа, можел да се възползва от тази социална придобивка.

Относно установените задължения за осигурителни вноски, жалбоподателят се позовава на съдебната практика на ВАС относно характера на изплатените застрахователни премии - решения с № 15340/04.12.2012г. и № 6534/09.05.2012г. с което обосновава незаконосъобразност на извода на органите по приходите, че върху изплатените премии се дължат осигурителни вноски.

От страна на жалбоподателя не са претендирани разноски.

Ответникът - директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна

практика“, чрез юрк. Б., оспорва жалбата, като твърди неоснователност на същата и иска съдът да постанови отхвърлянето ѝ по съображенията, изложени в мотивите на решението на ответника.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, допълнително е изслушано и заключение на вещо лице по съдебно-икономическа експертиза.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения РА на основанията по чл.160, ал.2 ДОПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата с дата 12.04.2016г. е процесуално допустима, предвид подаването ѝ в срок а по чл.156,ал.1 ДОПК и спазването на срока по чл.155,ал.1 от същия кодекс при постановяване на решението от ответника. Спазено е изискването по чл.156, ал.2 ДОПК – РА се обжалва в частта, в която е потвърден при обжалването по административен ред.

По издаването на РА от компетентен орган, спазването на изискванията за съдържание и процедура по издаването му:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-29002915004277-020-001 от 10.06.2015г., връчена по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК на 15.06.2015г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-29002915004277-020-002 от 15.09.2015г., издадени от М. Х. С.. на длъжност началник сектор „Ревизии и проверки“ в отдел „Контрол“ при ТД на НАП ГДО. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне задълженията и за данък върху доходите на физическите лица и по Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за периодите от 01.01.2011г. до 31.12.2012г.; осигурителни и здравни вноски за периодите от 01.01.2011г. до 31.12.2012г.

Издателят на ЗВР – орган по приходите по чл.7, ал.1, т.3 Закона за Националната агенция за приходите, е оправомощен на основание чл. 112, ал.2, т.1 от ДОПК със Заповед №ГДО-224#2/28.12.2012г. на директора на ТД на НАП ГДО, представена по делото.

Съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-29002915004277-092-001/27.11.2015г. ат посочените в ЗВР органи по приходите. Срещу РД е подадено възражение , обсъдено в процесния РА, но преценено като неоснователно.

Ревизионен акт (РА) №Р-29002915004277-091-001 от 08.01.2016г., е издаден на основание чл.119, ал.2 от ДОПК и от посочените в същата разпоредба органи - от М. Х. С. на длъжност началник сектор „Ревизии и проверки“ в отдел „Контрол“ при ТД на НАП ГДО- орган, възложил ревизията и Р. Г. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП ГДО, ръководител на ревизията. С това е спазено и изискването по чл.118, ал.2 ДОПК, предвид издаването на РА от органа по приходите, ръководител на ревизиращия екип, съгласно ЗВР, и с качеството на орган по приходите по смисъла на чл.7, ал.1, т.4 от закона за националната агенция за приходите. Предвид на това настоящият състав на съда приема, че РА е издаден от компетентен орган.

Съдът приема, че не са допуснати нарушения на изискванията за съдържание на актовете, издадени в хода на ревизията - тези по чл.113, ал.2 ДОПК относно ЗВР, по чл.117, ал.2 относно РД и тези по чл.120, ал.2 относно РА.

Също не са допуснати и нарушения на процесуалните правила, тъй като сроковете за

извършване на ревизията по ЗВР са определени в съответствие с чл.114, ал.1 - 2 ДОПК, издадените актове на органите по приходите са надлежно връчвани на ревизираното лице, а доказателствата са събрани по предвидени в ДОПК способности - конкретно тези по чл.37 ДОПК вр. връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице, и такива са представени, в това число по отделно за всяко наето лице относно осигурителния доход, осигурителните вноски за фонд ДОО, ДЗПО, ЗО, дните за осигуряване, начисления данък, декларации обр.1 и 6 за сумите за дължими осигурителни вноски за ДОО и ЗО, ДПЗПО и данък по ЗДДФЛ.

Предвид на изложеното, съдът приема, че процесният РА е издаден от компетентен орган и не са налице основания за обявяването му за нищожен.

По материалната законосъобразност на РА:

По фактите

С Ревизионен акт № Р-29002915004277-091 -001 /08.01.2016г. в обжалваната част са определени допълнителни задължения на [фирма], общо в размер на 142191,27лв. и лихви към тях общо 85018,39лв., както следва:

1) за данък върху доходите на физически лица от трудови правоотношения по чл.42 ЗДДФЛ – главници общо 31 733,85лв. и лихви общо 11252,41лв., от които за м.12.2011г. данък в размер на 16102,95лв. и лихви 6562,02лв., за м.12.2012г. – данък в размер на 1593090лв. и лихви 4690,39лв., допълнително начислени върху разходи на дружеството, платени за груповата застраховка „Живот“, сключена също от дружеството в полза в полза негови работници и служители.

2) задължения за осигурителни вноски за 2011 и 2012г. за: Държавно обществено осигуряване (ДОО)- 66 371,90лв. и лихви 32 550,15лв.; вноски за допълнително задължително обществено осигуряване – универсален пенсионен фонд (ДЗПО-УПФ) – 11 662,29лв. и лихви 5 729,41 лв.; вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване – професионален пенсионен фонд (ДЗПО – ППФ) - 6597,53лв. и лихви – 3300,08лв.; вноски за здравно осигуряване (ЗО) – 25 825,07 лв. и лихви – 10321,22лв.; всички вноски също допълнително начислени върху същите разходи на дружеството, платени за груповата застраховка „Живот“, сключена също от дружеството в полза негови работници и служители.

Фактическата обстановка не е спорна по делото, а в заключението на вещото лице, прието без оспорване, са изяснени допълнителни аспекти. Съдът цени заключението на вещото лице като доказателство по делото - като неоспорено, обосновано и компетентно дадено, непротиворечащо на другите доказателства по делото.

В счетоводните регистри за 2011 г. и 2012 г.- сметки 609 „Други разходи" и 629 „Други финансови разходи", са отчетени разходи за работници и служители на дружеството за застраховки „Живот", като сумите са преведени на застрахователното дружество - Застрахователно акционерно дружество [фирма]". За 2011г. са отчетени разходи за процесните застраховки общо в размер на 178 697,00лв. и за 2012г. - 172 400,00лв. Тези суми за платени на застрахователното дружество от дружеството-жалбоподател с платежни нареждания от 16.12.2011г. - за сумата от 182 440,91лв. - за 2011г. и на 14.12.2012г. - сумата от 176 558,00 лв. по застраховките за 2012г. Разликата в повече от отчетените разходи за застраховки, според заключението на вещото лице, се дължи на факта, че в платежните нареждания от посочените дати

са включени и и суми за комисионни и обезпечителен фонд на застрахователното дружество, т.е. различни от преките разходи за застраховките, отчетни по сметки 609. Дружеството -жалбоподател е сключило групови застраховки "Живот" със ЗАД [фирма] въз основа на следното:

1) Съгласно Протокол на съвета на Директорите на [фирма] от 19.12.2008г. (л.95-96 по делото) е взето Решение №1, съгласно което [фирма] следва да сключи със [фирма] групова „Застраховка Живот" за работници и служители от дружеството при следните условия:Застраховач: [фирма], като всички разходи по застраховката са за сметка на дружеството; Ползватели по застрахователната полица: работници и служители от [фирма] с трудов стаж: в предприятието над една година; Срок на действие на решението: 5 години, считано от 01.01.2009г.; Ежегодно подновяване на застрахователната полица. "

Съгласно Заповед №3-050/07.12.2010г., изпълнителният директор на дружеството-жалбоподател, във връзка с решението на Съвета на директорите от 19.12.2008г. за допълнителна групова застраховка "Живот" на работниците и служителите, е разпоредено на конкретни служители да определят поименно личния състав на дружеството с трудов стаж в същото над една година към 01.12.2010г. и да информират работниците и служителите за сключване на групова „Застраховка Живот" от дружеството в тяхна полза за 2011 г.

2)Съгласно Протокол на съвета на Директорите на [фирма] от 20.12.2011г. е взето Решение №1: [фирма] да сключи със ЗД „Б. В. И. Г." групова „Застраховка Живот" за работници и служители от дружеството при следните условия: Застраховач: [фирма], като всички разходи по застраховката са за сметка на дружеството; Ползватели по застрахователната полица: работници и служители от [фирма] с трудов стаж: в предприятието над една година -диференцирана според стажа в предприятието и личния принос на работниците и служителите; Срок на действие на решението: за календарната 2012 г.

Приложени са 13 броя групови застрахователни полици за 2011г. и за 2012г., ведно със списъци към тях на лица, работещи в дружеството.Видно от представените застрахователни полици - л. л. 105 - 157 от делото, са сключени застраховки "Живот" със ЗАД [фирма] за периоди 2011 и 2012г. - застрахователни полици от № 03/100152 до № 03/100164 за 2011г. и от № 03/1002216 до № 03/100228 за 2012г. Към всяка застрахователна полица е приложен списък със застрахованите лица, а покритите рискове, част от специалните условия по застраховката освен общите такива на застрахователната компания , идентични по всички полици, са следните: преживяване от застрахования на застрахователния срок - застрахователят изплаща застрахователната сума; смъртта на застрахования през застрахователния срок - застрахователят изплаща 120% от застрахователната сума; тотална инвалидност (трайно намалена или загубена работоспособност над 90%) на застрахования през застрахователния срок - застрахователят изплаща 120% от застрахователната сума. Съгласно всички застрахователни полици, ползващи лица са следните: в случай на преживяване - застрахования; в случай на смърт - законните наследници на застрахования; в случай на тотална инвалидност - застрахованото лице.

Всички застрахователни полици застраховките "Живот"са издадени съответно на 01.01. 2011г. и на 01.01.2012г.

Извършваната икономическа дейност от дружеството-жалбоподател е свързана с проектиране, изработка, ремонт и експлоатация на плавателни съдове и плаващи

съоръжения, проектиране и изработка на метални конструкции; и др., като основната дейност на дружеството се осъществява в корабостроителен и кораборемонтен завод, собственост на дружеството, и с местонахождение в [населено място], [община].

По делото са представени и застрахователни полици за сключена застраховка "Злополука" със същия застраховател, за 2011 и 2012г. Видно от представените справки за общия брой на работниците за двете години се установява, че тези застраховки са сключени за повече лица, работници и служители на дружеството - 723 и 701 броя, а в добавък към съответната застрахователна полица са посочени конкретните длъжности, заемани от застрахованите лица. Покритите застрахователни рискове по тези застраховки са следните: при смърт, вследствие на трудова злополука, на законните наследници се изплаща застрахователна сума в размер на 7 годишни brutни заплати, покритието при трайна загуба на работоспособност в резултат на трудова злополука - на застрахования се изплаща процент от застрахователната сума в размер на 7 годишни brutни заплати, равен на процента на загубената работоспособност, определен от ТЕЛК; при временна загуба на работоспособност вследствие на трудова злополука за непрекъснат период от определени дни, на застрахования се изплащат също застрахователни суми, определени в процент от конкретна сума. Тези застраховки на работниците и служителите са задължителни за заетите и са обхванати от обсъдените решения на съвета на директорите,

Съгласно заключението на вещото лице, застрахованите лица по процесната застраховка "Живот" са били работници и служители на дружеството с трудов стаж над 1 година, като размерът на застрахователната премия не е обвързан с реално отработеното време от тях, в това число са застраховани и работници и служители, които са ползвали отпуск по болест. Вещото лице е изследвало списъците на лицата, които са застраховани. Също при определянето на застрахователната премия на едно лице е следвало да се вземат предвид опитът и стажът на съответния служител във фирмата и личният му принос. Представен списък на лица, които са били застраховани през съответната година, вещото лице също е установило, че определената застрахователна премия по процесните застраховки не надвишава 60 лв. месечно така за 2011г. месечната застрахователна премия е в размер на 27,79лв. а за 2012г. варира в следните размери: 40,96лв.; 36,04лв.; 21,49лв.; 23,07лв.; 24,02лв.; 24,90лв.; 23,24 лв.; 22,80лв.; 24,46лв.; 27,27лв.; 47,84лв. и 44,67лв.

В сравнителна таблица в заключението на вещото лице е направено сравнение дали едни и същи лица, работници и служители са били обхванати от задължителната по чл. 52 от ЗЗБУТ застраховка "Трудова злополука" и по процесната застраховка "Живот" Установяват се различия в броя на работниците - по задължителната застраховка са 697 броя и 723 броя за периодите 2010/2011г. и 2011/2012г. а по втората застраховка - за 2011г. - 503 и 532 за 2010г. При сравнението в таблицата стр. 8 и 9 от заключението е видно, че застрахователните рискове не са идентични, като тези по задължителната застраховка са обусловени от настъпването на риска трудова злополука. Така по едната застраховка е предвиден застрахователен риск смърт вследствие на трудова злополука, а по другата - смърт през застрахователния срок; и по двете е предвидена трайна загуба на работоспособност, но по задължителната застраховка - вследствие на

трудова злополука; по задължителната е предвиден риск временна загуба на работоспособност, а по процесната застраховка - съвсем различен застрахователен риск - преживяване на застрахования през застрахователния срок. Следва извод, че застрахователните рискове по двете застраховки не съвпадат дори 4и частично.

[фирма] няма сключен колективен трудов договор за процесиите периоди. На експертизата бяха представени индивидуални трудови договори на лица, работещи в дружеството, в които липсват уговорени условия/клаузи за сключване на застраховка „Живот“.

По делото са представени трудови договори на работници и служители на дружеството - от л.л.251-276 от делото за различни длъжности - шлосер, корпусник;ел. заварчик корабни конструкции; електрозаварчик;корабен монтьор; монтьор корабно оборудване; бластър; пясъкоструйчик; моторист; моряк - моторист; фрезист; тръбар корабен; бластър; корабен чистач. Видно от същите, не е уговорено задължение за работодателя сключването на допълнителна застраховка „Живот“ като процесната.

Правни изводи на съда по материалната законосъобразност на РА:

А)По установените задължения за данък по чл.42 от ЗДДФЛ

На първо място дружеството-жалбоподател не е задължено по силата на нормативен акт за сключването на процесната застраховка „Живот“ в полза на работниците и служителите, за който извод съдът намира основание в следното:

1)Правното основание за сключването на задължителна застраховка е чл. 52 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ). Според тази разпоредба работещите, които извършват работа, при която съществува опасност за живота и здравето им, се застраховат задължително за риска “трудова злополука” за сметка на работодателя, при определяне на условията и реда за това се отчитат осъществяваната икономическа дейност на предприятието и средното за страната ниво на коефициентите за честота и тежест на трудовите злополуки.

2)По силата на чл.1 от Наредба за задължително застраховане на работниците и служителите за риска "Трудова злополука" (НЗЗРСРТЗ) се определят условията и редът за задължително застраховане за риска “трудова злополука” на работниците и служителите, които извършват работа, при която съществува опасност за живота и здравето им.

3)Застраховка за риск „трудова злополука” е задължителна за работници и служители, които попадат в икономически дейности с трудов травматизъм, равен или по-висок от средния за страната (чл.2, ал.1 от НЗЗРСРТЗ). Тези дейности, както и коефициентът на трудов травматизъм за всяка една от тях се определят ежегодно от министъра на труда и социалната политика по икономически дейности по данни на Националния осигурителен институт от информационната система за трудови злополуки и се обнародва в “Държавен вестник” (параграф единствен от Заключителните разпоредби на Постановление №24 от 6 февруари 2006г. за приемане на НЗЗРСРТЗ). Работодателят застрахова за своя сметка работниците и служителите всяка

календарна година (чл.16, ал.1 от НЗЗРСРТЗ). По силата на чл.3, ал.2 от НЗЗРСРТЗ договорите за застраховка се сключват със застраховател, който притежава лиценз за извършване на задължителни застраховки.

4)Задължителната застраховка покрива рисковете смърт, трайно намалена работоспособност или временна неработоспособност, настъпили вследствие на трудова злополука (чл.7, ал.1 от НЗЗРСРТЗ). Съгласно чл.10, ал.1 от НЗЗРСРТЗ при настъпване на застрахователното събитие ползващите се лица, работниците и служителите или техните законни наследници, получават застрахователно обезщетение или сума в размерите, определени със застрахователния договор и по реда, регламентиран в глава четвърта "Застрахователни обезщетения" на НЗЗРСРТЗ.

Покритите застрахователни рискове на задължителната застраховка "Трудова злополука" са нормативно установени, съгласно чл.7, ал.1 от Наредбата за задължителното застраховане на работниците и служителите за риска "Трудова злополука", са следните: смърт на застрахованото лице вследствие на трудова злополука; 2.трайно намалена работоспособност вследствие на трудова злополука; 3.временна неработоспособност вследствие на трудова злополука.

Видна е разликата между сключените два вида застраховки от дружеството-жалбоподател. Покритите по процесните застраховки "Живот" рискове не са обусловени изрично и само от настъпването на трудова злополука, поради това не съвпадат със застрахователните рискове по чл.7 от Наредбата и не могат да се отнесат към описаните по-горе задължителни застраховки и поради това не попадат в приложното поле на чл.24, ал.2, т.13 от ЗДДФЛ.

От изложеното следва, че сключването на процесните застраховки „Живот“ се основава на решението на съвета на директорите на дружеството-жалбоподател и за двете години - 2011 и 2012г. Сключването на тези застраховки не е свързано с договореност по колективен трудов договор или резултат от консултации със синдикални организации, нито на задължение на дружеството-жалбоподател по сключените трудови договори с неговите работници и служители.

По делото не се спори, че върху процесните разходи за застраховки, извършени от дружеството еднократно за 2011 и 2012г., видно от платежните нареждания за плащането им, не са начислявани данък по чл.42 ЗДДФЛ месечно или еднократно, не са начислявани и не са внасяни вноски за фонд "Пенсии", фонд "Допълнително задължително пенсионно осигуряване" по КСО и вноски за здравно осигуряване по ЗЗО. Начисляването на данъка и на тези вноски е извършено с процесния РА на основание чл.42 ЗДДФЛ и на основание чл. 6, ал. 2 и 11 КСО.

По отношение на данъчното третиране на платените от работодателя премии за застраховка съдът съобрази, че обект на облагане по ЗДДФЛ са доходите на местните и чуждестранните физически лица (чл.2 от ЗДДФЛ), а съгласно чл.24, ал.1 от ЗДДФЛ облагаемият доход от трудови правоотношения е трудовото възнаграждение и **всички други плащания в пари и/или в натура от работодателя или за сметка на работодателя, с изключение на доходите, посочени в ал.2.** С ал.2, т.13 от същата разпоредба са изключени

от облагаемия доход от трудови правоотношения направените от работодателя разходи за застраховки, определени като задължителни с нормативен акт. Тъй като процесните застраховки „Живот не се основават на нормативен акт, не попадат в приложното поле на посоченото изключение.

От гледна точка на работодателя, процесните разходи за незадължителни застраховки „Живот“ в полза на работниците и служителите му представляват „социални разходи в натура“ по смисъла на чл.204, ал.2, т.1 ЗКПО, в социалните разходи в натура, предоставяни на работниците и служителите, изрично от законодателя са включени разходите за застраховки „Живот“. В §1, т.55 от ДР на ЗКПО е посочено, че застраховки "Живот" са тези по смисъла на §1, т.14 от ДР на ЗДДФЛ. От своя страна §1, т.14 от ДР на ЗДДФЛ за понятието "Застраховки "Живот" препраща към **видовете застраховки по раздел I, т.1 и т.3 от приложение №1 към Кодекса за застраховането, сключвани от застрахователи, лицензирани съгласно Кодекса за застраховането, или от застрахователи със седалище в държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, извършващи дейност при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги.**

Следователно, както по ЗКПО, така и по ЗДДФЛ се има предвид едно и също понятие за застраховки „Живот“, и процесните застраховки попадат в обхвата на това понятие. Както се обсъди по фактите, тези застраховки включват както рисковете смърт и загуба на работоспособност, така и връщане на премии. Поради това попадат в кръга на застраховките по Приложение 1 от Кодекса за застраховането, конкретно попадат в класовете животозастраховане по Раздел I, Класове застраховки, т.1, буква а) - „застраховка "Живот", която включва застраховка само за достигане до определена възраст, застраховка само за смърт, застраховка за достигане до определена възраст или за по-ранна смърт, застраховка "Живот" с връщане на премии“.

Следователно, застраховки „Живот“ като процесните - по т.1 от Раздел I на Приложение 1 от Кодекса за застраховането, попадат както в приложното поле на §1, т.55 от ДР на ЗКПО и съответно на чл.204, ал.2, т.1 – социален разход в натура. Също тези застраховки попадат и в приложното поле на § 1, т.14 от ДР на ЗДДФЛ, съответно и по чл.24, ал.2, т.12 от същия закон за освобождаване от облагане, тъй като премията по застраховките са платени от работодателя и отчетени от него като разходи.

В ЗДДФЛ са предвидени два случая на освобождаване от облагане на разходи за застраховка „Живот“

1)Когато плащането на застрахователната премия по същата застраховка е за сметка на работника или служителя, дохода в същия размер е изключен от облагане по силата на чл.19, ал.2 от ЗДДФЛ. Казусът по делото обаче не е такъв, тъй като процесните премии по груповите застраховки са внесени от работодателя. Именно поради това е налице хипотезата по чл.24, ал. 2,т.12 ЗДДФЛ.

2)Съгласно по чл.24, ал. 2,т.12 ЗДДФЛ, направените от работодателя социални разходи до 60 лв. месечно за всяко осигурено лице за вноски, сред

които и за застраховка "Живот", отчетени от предприятията, не се включват в облагаемия доход от трудови правоотношения. Следователно, е налице идентично на освобождаване от облагане на разхода за процесната застраховка, т.е. разходът е освободен както когато е за сметка на работника или служителя, така и когато е за сметка на работодателя. И в двата случая се касае за освобождаване от облагане на разходи, без значение от резултата -дали е получено ефективно плащане от ползващото по застраховката лице, респективно дали е настъпил застрахователен риск или не.

Процесните разходи за застраховка попадат именно в освобождаването от облагане на разхода за физическото лице по чл.24, ал.2, т.12, тъй като освен, че са за сметка на работодателя, са и надлежно отчетени от него, също представляват разходи за застраховка „Живот“ както е дефинирана в както без съмнение установи вещото лице – заключението в частта за отговорите на въпроси от едно до три.

Следователно, в освобождаването по чл.24, ал.2, т.12 от ЗДДФЛ, - като вид социални разходи до определена стойност, изрично са включени застраховките „Живот“, които застраховки са дефинирани изрично по смисъла на този закон на §1, т.14 от ДР на ЗДДФЛ. Доколкото понятието застраховка „Живот“ е изрично дефинирано за целите на ЗДДФЛ само чрез препращане към нормите на Кодекса за застраховането, то към него не са относими изисквания, предвидени по други закони и такива, относими към социалните разходи по Кодекса на труда. Именно разходите за такъв вид застраховка – до 60лв. месечно, отчетени за сметка на работодателя, без каквито и да са други условия, относими към застраховката, попадат в приложното поле на по чл.24, ал.2, т.12 от ЗДДФЛ. Даденото тълкуване от органите по приходите, че към разходите за застраховки по чл.24, ал.2, т.12 ЗДДФЛ са относими всички изисквания за понятието социални разходи по Кодекса на труда или по ЗКПО, не се споделят от настоящия състав на съда. ЗДДФЛ на първо място не определя общо понятието „социален разход“ за целите на този закон, а същественото за казуса по делото е, че определен вид разход, подробно дефиниран – застраховки „Живот“, се включва изрично в понятието социален разход. В случая законодателят изрично е изброил разходи, които се включват в понятието „социален разход“ по смисъла на чл.24, ал.2, т.12 от ЗДДФЛ и е дефинирал този разход изрично. Поради това не е налице непълнота по чл.24, ал.2, т.12 ЗДДФЛ, необходимост от тълкуване или прилагането по аналогия на понятието за социален разход, дефинирано в други закони – КТ и ЗКПО, според настоящия състав на съда ще противоречи на изискването за законоустановеност на всички елементи на данъчното задължение. В този смисъл съдът споделя изложеното в жалбата и в писмената защита от страна на жалбоподателя за противоречие на приетото от органите по приходите с Тълкувателно решение №3/2008г. на ВАС и Решение №3/1996г. по к.д.2/1996г. на Конституционния съд.

Също без основание в РА се твърди, че процесните разходи за застраховки „Живот“ попадат в обхвата на понятието изплащане на допълнително трудово възнаграждение в натура по смисъла на чл.269, ал.2 от КТ. Тази разпоредба изрично предвижда ,че изплащането на трудовото възнаграждение по този начин следва изрично да е предвидено в акт на Министерския съвет, в

колективен трудов договор или в трудовия договор. Изрично се посочи в констатираното по фактите, че разходите за процесната застраховка, се основават само на решение на Съвета на директорите и макар и по размер да са направени в зависимост от продължителността на трудовия стаж и приноса за предприето на застрахования работник и служител, не съответстват на положен труд за конкретен период и не са свързани с положен труд за конкретен период, тъй като са били застраховани и лица, които са ползвали отпуск по болест. Изрично се констатира, че процесните разходи не се основават на акт на Министерския съвет, на колективен трудов договор или в трудовия договор. Поради това процесните разходи за застраховки не могат да се квалифицират като плащане на допълнително възнаграждение в натура по смисъла на чл.269, ал.2 от КТ.

Също към чл.24, ал.2, т.12 ЗДДФЛ е неотнормирано предвиденото по чл.293 и чл.294 от Кодекса на труда във вр. §1 т.34 от ДР на ЗКПО за понятието "социални разходи, предоставени в натура", представляващи разходи социални придобивки по чл. 294 от КТ и предоставени по реда и начина, определени от чл. 293 от КТ или от ръководството на предприятието. От чл.294 КТ и чл.293 КТ не може да се направи извод, че изплатените на застрахователя застраховки "Живот" са социални разходи, предоставени в натура. Изрично в последното изречение на т. 34 на § 1 ЗКПО е посочено, че не е налице предоставяне на социални разходи в натура, когато между работодателя и възложителя и лицата по изречение второ са налице парични взаимоотношения под каквато и да е форма по отношение на получените социални придобивки. Както се обсъди по фактите, по процесните застраховки възникват парични взаимоотношения: между платеща на премията и застрахователното дружество - за плащането на застрахователната премия, а при настъпването на застрахователния риск – между застрахователното дружество и ползващото по застраховката лице или лица (наследници) за плащане на застрахователното обезщетение. Ето защо по процесните застраховки възникват само и единствено парични взаимоотношения и не може да се направи извод, че изплатените в случая разходи застраховки са социални разходи, предоставени в натура.

Поради това процесните разходи за застраховки не са социални разходи, предоставени в натура. Те не са и такива, предоставени в пари, поради което след като те нямат характера на трудово възнаграждение и не са включени във ведомостите за заплати, не са предоставени пряко на служителите, а са превеждани на застрахователното дружество от работодателя, в случая дружеството-жалбоподател.

Предвид на изложеното, не следва да бъде установявано дали процесните застраховки отговарят на изискването за социалните разходи по чл.293- 294 КТ да са общо достъпни. Неотнормирано поради това е и твърдението на жалбоподателя, че направените разходи за застраховки „Живот“ отговарят на изискването за общодостъпност съгласно определението по § 1, т. 34 от ДР на ЗКПО, тъй като такива са направени за всички работници и служители, които са полагали труд една година, който стаж определя като обучение.

Предвид на изложеното и обстоятелството, че разходите за застрахователните премии на едно лице не надвишават 60 лв. и са отчетени

от работодателя, както е установило и вещото лице в заключението си , обсъдено по фактите, то по отношение на застрахованите работници и служители е приложимо изключението по чл.24, ал.2, т.12 ЗДДФЛ и този разход е необлагаем. Неправилно поради това с РА за 2011 и 2012г. са установени задължения за данък по чл.42 ЗДДФЛ върху разходите за застраховки „Живот“ като задължение на жалбоподателя.

Б) По установените задължения за осигурителни вноски по Кодекса за социално осигуряване и по Закона за здравното осигуряване

По този въпрос съдът не намира основание да се отклони от цитираната от жалбоподателя съдебна практика и не споделя доводите на органите по приходите, че процесните разходи следва да се третират като възнаграждение в натура за работника и поради това представляват осигурителен доход по смисъла на чл.6, ал.1 КСО, върху който се дължат осигуровки по този кодекс и за ЗО. Съдът споделя мотивите, изложени в Решение № 7306/31.05.2011 г. на ВАС по адм.д. № 14697/2009 г.по този въпрос и цитираната в същото съдебна практика. Неправилно органът по приходите заема противното становище, поддържано и в казуса по посоченото дело.

От чл.6, ал.11 КСО (в съответната редакцията към процесните периоди – 2011 и 2012г.), следва, че върху средствата за социални разходи, давани постоянно или периодично пряко на лицата по чл.4, ал.1 КСО в пари или в натура, се внасят осигурителни вноски в размера за фонд "Пенсии", определени съответно по реда на ал.3, 4 и 5 на чл.6 КСО.

В чл.2, ал.2 и ал.3 от Наредбата за елементите на възнаграждението и за доходите, върху които се правят осигурителни вноски (Наредбата), са изброени социалните разходи, върху които не се начисляват и внасят осигурителни вноски. В чл. 2а от същата Наредба изрично е посочено, че осигурителни вноски не се изчисляват и внасят върху направените от работодателя разходи за застраховки, определени като задължителни с нормативен акт. Следователно, процесните разходи за застраховка "Живот" не попадат в приложното поле на чл. 2, ал. 2 и 3 и чл. 2а от Наредбата, Процесните разходи за застраховка "Живот" не съставляват и разходи, върху които се дължат осигурителни вноски съгласно чл.2, ал.1 от Наредбата, тъй като според тази разпоредба осигурителни вноски се изчисляват и внасят **върху сумите, изплатени или начислени и неизплатени за сметка на средствата за социални разходи пряко, постоянно или периодично на лицата по чл. 4, ал. 1 и 2 от КСО.**

В казуса по делото за ревизираните периоди, разходите за застраховка "Живот" не са предоставяни пряко на служителите, а са превеждани на застрахователя от дружеството-жалбоподател. Тези разходи нямат характер на трудово възнаграждение или доход от трудова дейност и не са включени във ведомостите за заплати. С оглед на това не попадат в приложното поле на чл.6, ал.2 КСО.

След като процесните разходи за застраховка "Живот", , са заплащани от работодателя пряко на застрахователното дружество и не са изплащани или

начислявани пряко на работниците и служителите, и не са възнаграждения или доходи от трудова дейност, то върху тях не следва да се начисляват и заплащат осигурителни вноски по чл.6, ал.2 КСО.

Изплатените на застрахователя разходи за застраховки "Живот" от дружеството-жалбоподател не са социални разходи, предоставени в натура, както изисква разпоредбата на чл.6, ал.11 КСО. Това е така тъй като към процесните разходи е неприложимо предвиденото по чл.293 и чл.294 от Кодекса на труда във вр. §1 т.34 от ДР на ЗКПО за понятието "социални разходи, предоставени в натура" - разходи социални придобивки по чл. 294 от КТ и предоставени по реда и начина, определени от чл. 293 от КТ или от ръководството на предприятието. Както се посочи по-горе, съгласно вр. §1 т.34 от ДР на ЗКПО не е налице предоставяне на социални разходи в натура, **когато между работодателя и възложителя и лицата – работници и служители, са налице парични взаимоотношения под каквато и да е форма по отношение на получените социални придобивки.** Както се посочи и по-горе, по процесните застраховки възникват само и единствено парични взаимоотношения между жалбоподателя и застрахователя, измежду застрахователя и ползващото лице или лица, поради което и не може да се направи извод, че разходите за процесните застраховки „Живот“ са социални разходи, предоставени в натура. Също процесните разходи за застраховки „Живот“ не са и такива, предоставени в пари на работниците и служителите, нямат характер на трудово възнаграждение и не са включени във ведомостите за заплати, тъй като не са предоставени пряко на служителите, а са превеждани на застрахователя. Следователно, не попадат в приложното поле чл. 6, ал.2 КСО и върху тях не следва да се начисляват и внасят осигурителни вноски, предвидени в тази разпоредба.

По тези съображения, неправилно органите по приходите са приели, че процесните разходи за застраховки „Живот“, представляват осигурителен доход по смисъла на чл.6 КСО, и върху тези разходи се дължат вноски за фонд Пенсии и за Допълнително пенсионно осигуряване и за здравно осигуряване.

Въз основа на изложеното, съдът формира извод, че РА в обжалваните пред съда части е изцяло незаконосъобразен поради противоречието му с материалния закон и следва да бъде отменен.

От жалбоподателя не е направено искане за присъждане на разноски.

На основание изложеното и чл.160, ал.2 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и седалище [населено място], Ревизионен акт № Р-29002915004277-091 -001 /08.01.2016г., издаден от М. Х. С., на длъжност началник сектор Ревизии и проверки“ в отдел Контрол при ТД на НАП, ГДО като орган, възложил ревизията, и Р. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при същата дирекция, в частта за установени задължения за

1)за данък върху доходите на физически лица от трудови правоотношения по

чл.42 ЗДДФЛ– главници общо 31 733,85лв. и лихви общо 11252,41лв., от които за м.12.2011г. данък в размер на 16102,95лв. и лихви 6562,02лв., за м.12.2012г. – данък в размер на 1593090лв. и лихви 4690,39лв.

2) задължения за осигурителни вноски за 2011 и 2012г. за: Държавно обществено осигуряване - 66 371,90лв. и лихви 32 550,15лв.; вноски за допълнително задължително обществено осигуряване – универсален пенсионен фонд – 11 662,29лв. и лихви 5 729,41 лв.; вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване – професионален пенсионен фонд - 6597,53лв. и лихви – 3300,08лв.; вноски за здравно осигуряване – 25 825,07 лв. и лихви – 10321,22лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му.

Съдия: